

Arrest

nr. 91 057 van 6 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 2 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 oktober 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 31 mei 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Nalma VDC (Village Development Committee) in Lamjung District (Nepal). U werkte als landbouwer bij uw ouders en u verliet de middelbare school in 2062 (2005-2006). U volgde in 2063 (2006-2007) nog een management opleiding maar daarvan behaalde u het diploma niet. Sinds het beëindigen van uw studies in 2062 (2005-2006) was u voorstander van de royalistisch gezinde RPP-Nepal partij (Rastriya Prachantra Party Nepal) omdat uw vader vroeger lange tijd ook actief voorstander van deze partij is geweest en omdat u gelooft in Nepal als monarchie en hindoestaat. Vanaf dan ging u regelmatig naar programma's georganiseerd door de RPP-N. Op 17/10/2063 (31 januari 2007) was u aanwezig op een meeting van de RPP-N in Besisahar (district Lamjung) toen jullie plots werden aangevallen door een grote groep maoïsten. Ze begonnen alles in de ruimte stuk te slaan en de aanwezigen aan te vallen met stokken. U verloor het bewustzijn en werd naar het ziekenhuis gebracht. U participeerde in de programma's van het district Lamjung als vrijwilliger. Wanneer er een programma in een VDC van Lamjung werd georganiseerd, werden er onder andere speeches gehouden door prominente leden van de RPP-N van het district Lamjung. Uw taak bestond eruit om de pro-royalistische ideeën van de RPP-N over te brengen in het dorp, publiciteit te maken wanneer er een programma werd georganiseerd en mee te helpen met het opzetten van de benodigdheden (podia, etc.). Gezien uw activiteiten en uw betrokkenheid bij de partij, kreeg u in 2065 (2008-2009) een lidkaart en werd u officieel lid van de RPP-N. Nadat u lid werd, kreeg u ongeveer één of twee keer per maand dreigtelefoontjes en dreigingsjes waarin u werd gewaarschuwd dat u diende te stoppen met uw politieke activiteiten voor de RPP-N. U werd bedreigd met de dood. U dacht dat het grappen waren en daarom besteedde u er geen aandacht aan. Tot twee maanden voor uw vertrek uit Nepal kreeg u dergelijke bedreigingen. Op 10/11/2066 (22 februari 2010) werden er op nationaal niveau stakingen georganiseerd. U nam deel aan een protestactie in Lamjung. Zoals vele andere deelnemers, werd u gearresteerd door de politie en nog diezelfde dag vrijgelaten. Op 12 en 13/05/2068 (29 en 30 augustus 2011) organiseerde de RPP-N twee dagen lang een programma in Nalma VDC. U was daar aanwezig. Toen u op 13/05/2068 (30 augustus 2011) 's avonds alleen naar huis terugkeerde, werd u aangevallen door een groep maoïsten die u vastgrepen en sloegen. Ze zeiden dat u hun waarschuwingen niet had gevolgd en beschuldigden u van het verspreiden van pro-royalistische ideeën in het dorp. Ze bonden uw handen vast en blinddoekten u. Ze namen u mee naar een huis waar u werd opgesloten. Ze bleven u slaan en u verloor het bewustzijn. U vroeg of u een toilet kon gebruiken. Eén persoon nam u mee naar buiten waar het toilet was. Uw handen waren nog steeds gebonden maar u had geen blinddoek meer aan. U zat op het toilet maar de persoon klopte om aan te geven dat u eruit moest. Vervolgens opende hij de deur en u gaf hem een schop waardoor u kon vluchten. De persoon verwittigde andere bewakers die ter plaatse kwamen. U rende weg tussen de velden tot u aan een bos kwam. Aan de weg kwam u een jeep tegen. De bestuurder maakte uw handen los en bracht u naar Pokhara, bij uw vriend M. G., waar u één dag verbleef u naar India vertrok. Het was uw vriend die u adviseerde om Nepal te verlaten. Twee dagen na het incident, kwamen maoïsten naar u thuis. Ze doorzochten uw kamer en verbrandden onder meer documenten van de RPP-N en uw Nepalese staatsburgerschapkaart. Via een dorpeling kwam u in contact met een smokkelaar die u naar Europa bracht. Op 27 oktober 2011 reisde u samen met de smokkelaar per vliegtuig met een (ver)valst Indisch paspoort van Delhi naar Parijs (Frankrijk). Vervolgens reisde u naar België, waar u op 28 oktober 2011 asiel aanvraagde. U beschikt over uw geboorteakte afgegeven op 15 april 2012 en een lidkaart van de RPP-N afgeleverd op 7 mei 2008.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van India naar Frankrijk en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielrelaas in zeer ernstige mate ondermijnen. U verklaarde met een (ver)vals(t) blauw Indisch paspoort van Delhi naar Brussel gereisd te zijn. U kon echter slechts beperkte informatie geven over de identiteit in het paspoort waarmee u reisde. Zo kende u de geboorteplaats en geboortedatum niet van de valse identiteit vermeld in dit paspoort. Of er een visum in het paspoort was aangebracht wist u evenmin (CGVS, p. 11).

Als uitleg stelde u dat u het paspoort slechts tweemaal in uw handen zou hebben gehad. Bij de immigratiecontroles in Delhi en in Frankrijk was het overigens de smokkelaar die in uw plaats het paspoort voorlegde aan de autoriteiten. Verder kreeg u geen informatie van de smokkelaar over de identiteitsgegevens in het paspoort (CGVS, pp. 11-12). Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen, kan er nochtans van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken. Indien u India werkelijk met een vals reispaspoort zou hebben verlaten, kan worden verondersteld dat u goed voorbereid diende te zijn met betrekking tot de gegevens vermeld in dit document. Bij binnenkomst in de Schengenzone heerst bovendien de verplichting niet-EU onderdanen aan een grondige controle te onderwerpen. In dit verband dient voorts te worden opgemerkt dat het allerminst geloofwaardig is dat iemand anders uw paspoort zou hebben getoond bij de immigratiecontrole in Frankrijk. Uw verklaringen met betrekking tot uw binnenkomst op het Schengengrondgebied zijn dus niet aannemelijk. Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers) (CGVS, p. 13). Het achterhouden van reisstukken maakt het tevens onmogelijk om uw reisweg na te gaan. U slaagde er ook niet in uw Nepalese staatsburgerschapkaart (Nagarikta Pramanpatra - vergelijkbaar met identiteitskaart, waarop tevens aangegeven is of aan een persoon een paspoort werd uitgereikt) neer te leggen. U gaf te kennen dat uw Nepalese staatsburgerschapkaart – die nog in uw kamer lag op het moment dat u vluchtte uit Nepal – waarschijnlijk werd verbrand door de maoïsten gezien uw ouders uw deze niet terugvonden (CGVS, p. 10). Dit is op zijn minst een opmerkelijk antwoord voor het ontbreken van uw identiteitskaart. Het vermoeden bestaat dan ook dat u mogelijks een Nepalees paspoort en staatsburgerschapkaart achterhoudt om iets te verhullen (uw vertrek met eigen paspoort uit Nepal, eerder vertrek uit Nepal, etc.).

Voorts komt uw geloofwaardigheid nog meer in gedrang door een aantal eigenaardigheden en onwaarschijnlijkheden in de door u afgelegde verklaringen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u Nepal te hebben verlaten omdat u problemen ondervond met maoïsten wegens uw politieke activiteiten voor de RPP-N. Vanaf uw lidmaatschap in 2065 (2008-2009) werd u regelmatig – één à twee keer per maand – bestookt met sms'jes en dreigtelefoontjes waarin u werd bedreigd met de dood (CGVS, p. 17 en pp. 19-20). Gevraagd of u deze bedreigingen kenbaar hebt gemaakt aan uw partij antwoordde u ontkennend en stelde u dat u dacht dat het om een grap ging (CGVS, p. 20). In dit verband dient te worden opgemerkt dat het uiterst bevreemdend is dat u regelmatige bedreigingen die verschillende jaren aanhielden niet ernstig nam en u er geen enkele keer melding van maakte bij uw eigen partij. Verder verklaarde u op 13/05/2068 (30 augustus 2011) te zijn bedreigd, geslagen en ontvoerd door een groep maoïsten omwille van uw pro-royalistische ideeën en activiteiten. In dit verband dient te worden vastgesteld dat het heel opmerkelijk kan worden geacht dat u ondanks uw jarenlang lidmaatschap en activiteit voor de RPP-N, uw partij evenmin op de hoogte bracht van dit incident (CGVS, p. 20). Verder beweerde u te zijn ontsnapt uit de handen van de maoïsten door een bewaker aan te vallen op het moment dat u uit het toilet kwam. U stelde dat één bewaker u vergezelde naar buiten waar u een toilet kon gebruiken. U ging vervolgens naar het toilet met een gesloten deur. De bewaker klopte op de deur omdat u naar buiten moest komen. Toen hij de deur opende, gaf u hem een trap waardoor hij op de grond viel. Zo kon u – nog steeds met uw handen vastgebonden - ontsnappen door de velden terwijl u achtervolgd werd door verschillende bewakers tot u aan een bos kwam waar u zich kon verbergen (CGVS, pp. 17-18). Een dergelijke ontsnapping waarbij u één bewaker verschalkte door een schop en u met vastgebonden handen en achternagezeten door andere bewakers kon wegrennen, is echter weinig plausibel. Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot de documenten aangaande uw activiteiten als vrijwilliger voor de programma's van de RPP-N weinig aannemelijk zijn. Uw bewering dat u uw ouders contacteerde om documenten over uw deelname aan de programma's en trainingen van de RPP-N op te sturen, maar dat DHL u informeerde dat ze uw documenten hebben verloren in Hongkong, houdt geen steek (CGVS, p. 4). U legde immers geen schriftelijk bewijs neer van het verlies van de zending.

Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen dat de door u aangehaalde problemen het lokale niveau niet overstijgen en dat u binnen de partij een laag profiel heeft. U verklaarde immers zelf dat uw activiteiten zich beperkten tot een laag niveau en dat u enkel actief was in uw eigen district Lamjung (CGVS, pp. 6-9). In dit verband dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u zich niet elders in Nepal zou kunnen vestigen om eventuele nieuwe problemen met maoïsten uit de weg

te gaan. Uw bewering dat de maoïsten een netwerk hebben en dat ze u elders in Nepal zouden zoeken omdat u bij de RPP-N betrokken was is een loutere veronderstelling die niet op enig objectief gegeven gestoeld is (CGVS, p. 22). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt overigens dat royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormt om doelwit te zijn van de maoïsten. Zowel het UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) als het OHCHR (Office of the High Commissioner for Human Rights), organisaties die reeds geruime tijd op het terrein aanwezig zijn en de mensenrechtensituatie op de voet volgen, zijn niet op de hoogte van incidenten, specifiek gericht tegen personen met royalistische sympathieën of affiliaties. Zij wijzen er ook op dat verscheidene royalistische partijen politiek actief blijven en over vertegenwoordigers beschikken in het huidige parlement.

Tot slot haalde u aan dat u aanwezig was op een meeting van de RPP-N op 17/10/2063 (31 januari 2007) waar een groep maoïsten de leden van de RPP-N heeft aangevallen en dat u aanwezig was op een stakingsactie in het district Lamjung op 10/11/2066 (22 februari 2010) waar u samen met andere betogers enkele uren werd aangehouden door de politie. Uit niets blijkt echter dat bovenstaande enig verband houdt met de reden waarom u uw land van herkomst verliet. Toen u werd gevraagd waarom u bovenstaande problemen vermeldde en op welke manier het betrekking heeft met uw concrete vluchtaanleiding, antwoordde u uitsluitend dat u ze vermeldde omdat u daar aanwezig was en omdat de inval tijdens de meeting en de arrestatie door de politie uw persoonlijke problemen met de maoïsten voorafgingen. U kon echter geen concrete elementen of feiten aanbrengen waaruit blijkt dat u toen persoonlijk werd geviséerd (CGVS, p. 21). Na uw aanhouding door de politie werd u bovendien reeds na enkele uren vrijgelaten (CGVS, p. 16).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen geenszins. Uw geboorteakte en uw lidkaart van de RPP-N bevestigen louter uw identiteit en uw lidmaatschap, welke hier niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de grondigheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de schending van de materiële motiveringsplicht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker meent dat reizen in Europa helemaal niet onmogelijk is (sic) en voegt een internetartikel toe waarin melding wordt gemaakt van iemand die met een vals paspoort van Charleroi naar Londen is gevlogen (en beweerdelijk iemand ontmoette die zonder paspoort naar Pisa is gevlogen). Aldus meent verzoeker te kunnen bewijzen dat er geen grondige controle van de paspoorten gebeurt.

Verzoeker gaat er vooreerst volledig aan voorbij dat een EU-burger die een intra-Europese vlucht vanuit een regionale Schengenluchthaven onderneemt en hierbij vluchtig gecontroleerd wordt, geenszins kan worden vergeleken met de situatie van een Nepalese burger, die een intercontinentale vlucht onderneemt naar een EU Schengenland en dit vanuit één van de belangrijkste internationale luchthavens, waarvan de diensten daarenboven specifiek getraind zijn op het opsporen van vervalsingen, een eigen emigratiecheck en een zeer laag aantal terugleidingen hebben.

Het is dan ook zeer weinig aannemelijk dat Nepalezen die vanuit Indira Gandhi Airport op de Schengenzone vliegen niet individueel en grondig zouden worden ondervraagd over hun reisdocumenten. Indien verzoeker deze individuele controles kon ontlopen dan dient hij dit nauwgezet toe te lichten. Zijn beweringen over de gang van zaken bij al deze controles dat de smokkelaar geen enkele informatie aan verzoeker zou hebben gegeven en de smokkelaar zelf het paspoort zou hebben getoond bij de immigratiecheck in India (gehoor p. 12, p. 13), is geheel ongeloofwaardig. Verzoeker is dan ook ongeloofwaardig over zijn uiteengezette reisweg van India naar Frankrijk en de daarbij gebruikte reisdocumenten. Hij toont dan ook niet aan wanneer, waar en hoe hij zijn land in werkelijkheid verliet. Derhalve kon de commissaris-generaal volkomen terecht besluiten dat deze vaststellingen de algemene geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnen. Verder ziet de Raad de relevantie niet in van de verwijzing naar bossen en wandelpaden aan de grens nu verzoeker de Schengenzone is binnengekomen met een internationale vlucht, noch van de toevoeging van het artikel inzake het gebruik van valse documenten door terroristen.

3.2. Verzoeker stelt dat hij gekend staat als een actief lid van de partij en een doelwit vormt voor de maoïsten. Zoals blijkt uit het aan het administratief dossier toegevoegde informatie (NEP 2011-004w) ondervinden (ex-)royalisten momenteel geen vervolging op welk niveau dan ook in Nepal. Hieruit blijkt tevens dat de Maobadi partij-instructies hebben uitgevaardigd om politieke tegenstanders niet langer te hinderen. Verder is verzoeker een jonge, lokale vrijwilliger zodat hij – voor zover al geloofwaardig – alleszins geen uitgesproken partijpolitiek profiel heeft, laat staan nationale bekendheid geniet. Derhalve kan geen geloof worden gehecht aan het beweerde politieke karakter van verzoekers vervolging en geenszins dat dit het gehele grondgebied zou beslaan.

3.3. Verzoeker heeft evenmin een beroep gedaan op nationale bescherming, noch heeft hij zijn eigen partij ingelicht daar hij de telefonische en sms-bedreigingen niet ernstig nam; derhalve kunnen deze geen nood aan internationale bescherming aantonen. Aangaande het incident zocht verzoeker evenmin nationale bescherming. Een asielzoeker moet echter alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. De Raad stelt vast dat verzoeker geen inspanningen heeft gedaan om zijn partij in te schakelen, noch enige poging ondernomen heeft om klacht in te dienen bij de politie (gehoor p. 19-20) of mensenrechtenorganisaties te verwittigen (gehoor p. 22) en hiervoor evenmin een geldige verklaring aanvoert.

Overigens is evenmin aangetoond dat verzoeker zich niet zou kunnen hervestigen. Rekening houdend met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker kon de commissaris-generaal terecht oordelen dat verzoeker zijn beweerde, maar niet geloofwaardige problemen met de maoïsten kon vermijden door zich elders in Nepal te vestigen. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat zijn problemen enkel lokaal van aard zijn.

3.4. Verzoeker meent dat de situatie nog steeds onveilig is voor de mensen en citeert diverse passages, beweerdelijk uit de *Subject Related Briefing* die verwerende partij aan het administratief dossier heeft toegevoegd. Voor zover verzoeker meent dat hij de bescherming van de Nepalese overheid niet kan inroepen, verwijst hij eveneens naar de SRB, naar een rapport van *Amnesty International* en andere artikels inzake corruptie.

Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

De Raad stelt tevens vast dat, voor zover deze passages al terug te vinden zijn in de SRB Nepal 2012, wat niet het geval is voor bepaalde passages, andere passages uit hun context werden gehaald. Immers uit de *Subject Related Briefing "Nepal" "Veiligheidssituatie in Nepal"* van 30 mei 2012 blijkt dat de

algemene veiligheidssituatie (met uitzondering voor de Terai) sedert 2010 is beginnen te verbeteren, de gewapende groeperingen sterk gereduceerd zijn en de incidenten een sterke terugloop kenden.

Evenmin ziet de Raad de relevantie in van de verwijzing naar het onderzoek van verdwijningen door de Nepalese overheid, noch van de bewering “*Verzoeker bevestigde dat elke keer hij in aanraking kwam met de maoïsten, deze zeer gewelddadig uit de hoek kwamen*”, daar verzoeker slechts één fysiek treffen beschrijft en voor het overige enkel telefonische en sms-bedreigingen aanhaalt. Derhalve mist deze bewering feitelijke grond in verzoekers verklaringen.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat de materiële motiveringsplicht is geschonden, gezien het CGVS hem het subsidiaire beschermingsstatuut weigert zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn individuele redenen na te gaan. Uit de motivering zou niet blijken dat artikel 48/4, § 2, a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn. Indien hij dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert, wat in strijd is met artikel 3 EVRM.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekers bewering berust op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing. Immers blijkt uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de weigering van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker gaat er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.3. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoeker zich beroept op de algehele situatie, werkt hij dit middel niet uit en toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.5. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ernstige elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is. Er zijn dan ook geen redenen om in te gaan op de vraag tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

4.6. Er worden geen gegronde middelen aangehaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK